

متن پرسش

سلام استاد: خدا قوت. در پاسخ سوال ۱۵۳۷۹ مرقوم داشتید که امامت به آن معنای خاص از زمان حضرت ابراهیم علیه السلام آغاز شد. یعنی قبل از آن مردم دنیا و خلایق از آن نوع امامت محروم بوده اند؟ و آن نوع هدایتی که مترتب بر امامت است یعنی همان موضوع ولایت امر و یهدون بامرنا و کن فیکون در هدایت؟ استاد چگونه به این نتیجه رسیدی که حدیث حضرت باقر علیه السلام که در آن تصریح به «امام منّا» شده، اشاره به حجت الهی دارد و نه امام به معنای خاص. بنده کتب مربوط به امامت حضرت تعالی رو مطالعه کردم اما پاسخی روشن برای این سوالم نیافتم. سپاسگزارم. مؤید باشید و خدا سایه تان را مستدام دارد.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: علامه‌ی طباطبایی در تفسیر آیه‌ی ۱۲۴ سوره‌ی بقره آن امامت خاص را مربوط به حضرت ابراهیم و ذریه‌ی آن حضرت که در مقام عصمت باشند، می‌داند. زیرا ظاهراً با حضرت ابراهیم تاریخی در جهان در حال وقوع است و تمدنی از بشر در حال شکل‌گیری است که نیاز به چنین مدیریتی دارد که جدای از نبوت حضرت است. از این جهت مشکل می‌شود که امام به این معنا را برای پیامبران قبل از حضرت ابراهیم قائل باشیم. موفق باشید